

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 031207 19 U
Sarajevo, 29.09.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Čosić Efrima i Ljiljane Lalović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, Triglav Osiguranje d.d. Sarajevo, ulica Dolina broj 8, protiv rješenja broj: JN2-0-07-1-625-8/18 od 06.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 29.09.2020. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava a osporeno rješenje poništava i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 1-25-16-4-674-50/18 od 09.10.2018. godine, ugovornog organa Agencija za pružanje usluga u zračnoj plovidbi BiH, u postupku javne nabavke usluge programa osiguranja za potrebe Agencije. Istim rješenjem, odbijen je i zahtjev za povrat nakande za pokretanje žalbenog postupka.

Protiv konačnog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor jer smatra da je osporeno rješenje nezakonito. Tužbom ukazuje, da je u konkretnom postupku ugovor dodijeljen ponuđaču UNIQUA osiguranje d.d. Sarajevo sa cijenom od 386.813.66 KM bez PDV-a, primjenjujući kriterij ekonomski najpovoljnije ponude, a ponuda tužitelja odnosno konzorcija Triglav i Euroherc osiguranje je ocijenjena kao neprivatljiva iz razloga, što je navedena grupa isključila solidarnu odgovornost pa ponuda nije sačinjena u skladu sa tenderskim dokumentom. Međutim, tužitelj smatra da je njegova ponuda bila najpovoljnija cjenovno, a u ponudi je jasno navedeno da će tužitelj kao lider u potpunosti izvršiti obaveze osiguranja zaposlenika osiguranje od odgovornosti iz djelatnosti, osiguranje imovine i da će za navedene polise snositi 100% rizika, dok će Euroherc osiguranje u potpunosti izvršiti obavezno osiguranje od autoodgovornosti i za izdate polise će snositi rizik 100%. Pogrešno je obrazloženje tuženog da postoji neotklonjiva sumnja da su članovi grupe ponuđača isključili solidarnu odgovornost, iz člana 3. Konzorcijskog ugovora jer ugovor o raspodjeli rizika, između dva člana konzorcija, jeste ugovor kojim regulišu svoj odnos i nastup u postupku nabavke osiguranja. To znači, da članom 3. ugovora nije derogirano postojanje solidarne

odgovornosti obzirom da je u članu 62. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH jasno propisano, da grupa ponuđača solidarno odgovara za sve obaveze. Navedeno je propisano i u članu 4. Zakona o osiguranju Federacije BiH. Osim toga, tužitelj ističe i da se odredbe tog ugovora koje upućuju na nesumnjivu solidarnu odgovornost učesnika mogu naći i u članovima 8., 9. i 10. ugovora. U konačnici, tuženi je pogrešno tumačio odredbe konzorcionog ugovora te je odluka zasnovana na nezakonitim ocjenama ugovornog organa što je rezultovalo pogrešnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud uvaži tužbu, poništi osporeno rješenje i naloži ugovornom organu da u okviru svojih ovlaštenja donese pravilnu i zakonitu odluku.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije. Zainteresirano lice je u svom izjašnjenju takođe predložilo da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga.

Konačnom odlukom tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovornog organa Agencija za pružanje usluga u zračnoj plovidbi BiH, u postupku javne nabavke usluge programa osiguranja za potrebe te Agencije. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da je ugovorni organ pravilno utvrdio odlučne činjenice kada nije prihvatio ponudu konzorcija grupe ponuđača Triglav osiguranje d.d. Sarajevo i Euroherc Osiguranje d.d. Sarajevo obzirom da su, Ugovorom o zajedničkom snošenju i raspodjeli rizika, isključili solidarnu odgovornost jer su na strani 169 svoje ponude, u načinu i obimu raspodjele rizika naveli 100% Triglav osiguranje i 100% Euroherc osiguranje a da je lider Triglav koji će u potpunosti izvršiti obaveze osiguranja zaposlenika itd. Tuženi je ocijenio da je navedeno suprotno tački 13.2.8.1. Tenderskog dokumenta kao i da postoji neotklonjiva sumnja da je tužitelj kao konzorcij isključio solidarnu odgovornost zbog čega navedenu ponudu nije trebalo ni cijiniti. Konačnu odluku tuženi je donio u skladu sa članom 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U skladu s članom 62. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), (*grupa ponuđača*), Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji precizira dokumente koje dostavlja grupa ponuđača, odnosno svaki član grupe. U smislu stava 4. naveden zakonske odredbe, grupa ponuđača solidarno odgovara za sve obaveze. U smislu člana 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće na način, da osigura pravičnu i aktivnu konkurencij s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. U skladu sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), obrazloženje rješenja treba da sadrži: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje

upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Međutim, iz obrazloženja pobijanog rješenja, ovo vijeće nije moglo pravilno ocijeniti zakonitost konačnog upravnog akta iz razloga, jer je ostalo sporno obrazloženje tuženog da postoji neotklonjiva sumnja da je tužitelj kao konzorcij isključio solidarnu odgovornost. Dakle, iz Ugovora o zajedničkom snošenju i raspodjeli rizika (konzorcionalni ugovor), koji je zaključen između tužitelja i člana grupe ponuđača Euroherc Osiguranje d.d. Sarajevo broj: 183033009 od 29.06.2018. godine, u članu 3. (*način i obim nošenja i raspodjele rizika*) je definisano, da Triglav osiguranja vrši o osiguranje zaposlenika od odgovornosti iz djelatnosti osiguranje imovine, a Euroherc osiguranje d.d. Sarajevo, usluge osiguranja od automobilske odgovornosti te da će svako snositi 100% rizika izdate police. Dakle, tačno je da su članovi izvršili raspodjelu odgovornosti ali u konačnici, u smislu člana 62. Zakona o javnim nabavkama BiH koji se u konkrentom postupku primjenjuje kao *lex specialis*, grupa ponuđača solidarno odgovara za sve obaveze. To znači, da navedenu odredbu članovi grupe konzorcija, nisu i ne mogu isključiti niti priomijeniti ugovorom. Osim toga, ugovorom se regulišu obaveze inter pares (među jednakima), a u članu 9. je navedeno da obje ugovorne strane jamče da će zajednički nositi i raspodijeliti rizik.

S tim u vezi, vijeće cijeni da je osnovan prigovor iz tužbe da navedeni konzorcioni ugovor odnosno raspodjela odgovornosti iz člana 3. Ugovora, nije mogla niti može isključiti solidarnu odgovornost članova grupe konzorcija, koja je kao takva obligatorna u smislu člana 62. stav 4. Zakona o javnim nabavkama BiH.

Imajući u vidu da su, u smislu odredbe člana 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama BiH, stranke u postupku dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, ovom vijeću ostalo je sporno pitanje da li iz ukupnog stanja predmetne stvari odnosno ponude konzorcija proizilazi, da je isključena solidarna odgovornost jer Ured za razmatranje žalbi BiH samo navodi da je za njega i ugovorni organ, to ostala "neotklonjiva sumnja".

Slijedom prednjih utvrđenja, evidentno je da u upravnom postupku nije pravilno utvrđeno činjenično stanje, pa je ovo vijeće tužbu uvažilo, pobijano rješenje poništilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje. Uvažavajući upute iz ove presude, u ponovnom postupku, URŽ će još jednom cijeliti sve dokaze i činjenice, te prema stanju spisa donijeti novu zakonitu i pravilnu odluku.

Odluku kao u dispozitivu presude, ovaj sud je donio primjenom odredbi člana 34. stav 2., a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

